

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 139.

Niende Session.

37te Møde.

Lørdagen den 21de Novbr.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Om Afgang til Næringsret i en vis Overgangstid holdes paa den tidligere Tingenes Tilstand, det er Noget, som gaaer jævnt og simpelt, hvorimod jeg frygter for, at denne Ulighed i Henseende til Beskatningen vilde fremkalde en ikke aldeles ugrundet Misforståelse, idet de, der tidligere havde Rettigheden, bleve gunstigere stillede end Andre. Da jeg nu, som sagt, for mit Vedkommende maa ønske, at Forslaget slet ikke blev antaget, er der saa meget mindre Opfordring for mig til at gaae dybt ind paa det Spørgsmaal, om Forslaget, naar det vedtoges, skal staae paa det ene eller andet Sted; det kunde vistnok gjerne staae i § 72, naar det endelig skulde staae noget Sted; men, som sagt, jeg kan ikke Andet end tilraade Thinget at forkaste det.

L. C. Larsen: Ligefom jeg overhovedet for mit eget Vedkommende er imod den Beskatning, som her søges indført, saaledes maa jeg ogsaa gjøre opmærksom paa, at der herved forekommer mig at fremtræde en Modsigelse. Det er jo vist, at Staten trækker en meget betydelig Indtægt af Brændeviinsfrembringelsen, og at den maa ønske, at den er saa stor som mulig, for at have saa store Indtægter deraf som muligt, ligefom jeg vel ogsaa tør antage det for givet, at det er en bestemt Plan at forhøje Brændeviinsafgiften, for at bringe Sta-

ten Erstatning for en Deel af Tabet ved Drossundstolden; men det synes mig, at man her ved kommer i Modsigelse med sig selv, idet man vil besværliggjøre Affættningen af Brændeviin. Jeg kan derfor ikke Andet end tiltræde det Forslag, som er stillet af dem, der mene, at idetmindste den egentlige Handel med Brændeviin ikke skal være Gjenstand for Beskatning. Handel med Brændeviin omfatter jo tillige meget mere end det, som man vil søge at forebygge, nemlig Udskænkning af Brændeviin; der er jo megen Handel med Brændeviin, som ikke leder til Udskænkning af Brændeviin; Brændeviin har jo megen Anvendelse til industrielle Brug, der gaaer store Partier deraf dertil, og der føres meget Brændeviin ud af Landet, som ligeledes slet ikke vil staae i nogen Forbindelse med det Andet, som man befrygter af Brændeviinsudskænkningen. Det har ikke været mig klart, hvad jeg nu har hørt af den ærede Ordfører, at Meningen af, hvad der nu staaer i Loven, skal være, at Brændeviinsbrænderen selv er fritagen for Afgiften af det, han sælger; der staaer jo: „Enhver, som er berettiget til at forhandle Brændeviin,“ og det er da ogsaa gaabenbart en Brændeviinsbrænder; det er idetmindste en Indrømmelse, som jeg vil ansee for rigtig, men gaaer man videre, saa veed man, at der idetmindste her i Kjøbenhavn benyttes store Partier Brændeviin af Grosferere og andre Handlende, som altsaa ville komme ind under Lovens Bestemmelse, fordi de af og til kjøbe et Parti og sælge det — det synes mig ikke, at være rigtigt.

Det forekommer mig saaledes, Sagen betragtet i flere Henseender, at man skal gaae ind paa det stillede Forslag om ikke at beskatte